

Møtedato 10.-12. 04.2026
Saksbehandler Landsstyret
Saksnummer LM16 05.04-2026
Gjelder Velferdspolitisk plattform

Vedlegg til saken

1. Forslag til ny velferdspolitisk plattform
2. Detaljert beskrivelse av endringer
3. Gjeldende velferdspolitisk plattform (lenke)

Velferdspolitisk plattform

Formål

Behandle og vedta velferdspolitisk plattform.

Sakspresentasjon

Politiske plattformer er de overordnede politiske dokumentene som bestemmer hva NSO mener om ulike temaer. Velferdspolitisk plattform definerer NSOs overordnede politikk rundt blant annet studiefinansiering, helse og studentboliger.

Politiske plattformer brukes aktivt av tillitsvalgte i organisasjonen, og danner grunnlaget for hva NSO skal mene i møter, høringer, i media og lignende. Plattformer kan derfor sees på som et verktøy for organisasjonens tillitsvalgte når de uttaler seg på vegne av organisasjonen.

Plattformer tar for seg overordnet politikk innenfor et område, mens politiske dokumenter og resolusjoner utdyper eller konkretiserer et tema innenfor et bestemt område. Det er derfor ikke nødvendig eller ønskelig å gå i detalj på alle aktuelle områder i politiske plattformer.

Øvrige politiske vedtak fattet av landsstyret eller arbeidsutvalget skal være i tråd med de politiske plattformene. De politiske plattformene skal opp til ny behandling ved behov, men senest innen seks år etter siste behandling på landsmøtet. Velferdspolitisk plattform ble sist revidert på

landsmøtet 13 i 2023. Prinsippprogrammet til NSO er det øverste dokumentet i organisasjonen. Innholdet i plattformene kan derfor ikke være motstridende til innholdet i prinsippprogrammet.

Proessen

Revideringen av velferdspolitisk plattform ble vedtatt av landsmøte 15 i 2025 som en del av NSOs handlingsplan for perioden 25/26. Dette vedtaket ga organisasjonen mulighet til å tidlig forberede en prosess for revideringen. Velferds- og likestillingspolitisk komite ble tidlig involvert i arbeidet, og har gjennom året bidratt med vurderinger, innspill og gjennomgang av høringsvar.

Arbeidsutvalget diskuterte tidlig i perioden mulighetene for høringsrunder og medvirkning i organisasjonen. I første omgang var plattformen oppe til diskusjon på landsstyremøte 1 i oktober, hvor man tok utgangspunkt i gjeldende plattform. Derneft ble det gjennomført en høring i organisasjonen og med samarbeidspartnere rundt årsskiftet. I denne runden ble det sendt ut utkast til ny plattform og arbeidsutvalget mottok 29 innspill fra et bredt spekter av aktører og medlemslag.

Arbeidsutvalget foreslo i forbindelse med høringen på plattformen å slå sammen alle studentsamskipnadene til én studentsamskipnad. Dette møtte kritikk fra flere hold, og arbeidsutvalget har vurdert at det er for tidlig å ta stilling til en så omfattende endring, uten at det er gjort nøyere utredninger rundt dette. Det er viktig å poengtere at det er arbeidsutvalget som har kommet med dette forslaget, og at komitéen ikke har vært med i utarbeidelsen av det.

Vedlegg:

I vedlegg 2 beskrives endringer som har blitt gjort på detaljert nivå, kapittel for kapittel. I tillegg inneholder vedlegget en oversikt over politikk som ikke har blitt videreført fra gjeldende plattform, samt korte begrunnelser for hvorfor enkelte temaer som omtales i høringsinnspillene *ikke* har blitt inkludert i forslaget. Vedlegg 3 er gjeldende plattform.

Vurdering

Forslaget til ny velferdspolitisk plattform er basert på gjeldende plattform. Ny politikk er utviklet basert på innspillene fra medlemslag, organisasjonen, samarbeidspartnere, diskusjoner i arbeidsutvalget, landsstyret og velferds- og likestillingspolitisk komité.

Overordnet har arbeidsutvalget valgt å benytte revidering av plattformen til å rydde opp og bedre sortere NSOs politikk. Vi har derfor valgt å ta ut enkeltstående momenter som enten er ivaretatt, eller hører mer hjemme i andre plattformer.

Mange høringssvar har etterlyst en tydeligere ansvarsbeskrivelse. Arbeidsutvalget har valgt å sette fokus på krav foran hvilken aktør som skal gjennomføre eller har ansvaret for det vi krever. Hvem som sikrer gjennomslag er ikke avgjørende, det viktigste er at det blir gjort. Vi har likevel valgt å tydeliggjøre ansvar, der vi mener det er viktig å rette kravet mot en aktør vi kan jobbe for å påvirke.

Her følger en overordnet oversikt over kapitlene i forslag til ny plattform. Se vedlegg 2 for detaljerte beskrivelser av endringer.

Kapittel 1: Innledning

Landsstyret har valgt å i innledningen poengtere viktigheten av prinsippet om “lik rett, mulighet og tilgang til å ta en høyere utdanning”. Dette prinsippet er grunnlaget for hele plattformen.

Til forskjell fra forrige plattforms innledning, forsøkes det her å danne grunnlaget for hva studentvelferd er, hvorfor det er viktig og hvem som har det overordnede ansvaret. I innledningen går vi ikke inn på en tydeligere ansvarsfordeling enn at det er “det offentlige” som har hovedansvaret.

Innledningen legger også føringer for at studenter er en del av storsamfunnet, og dermed skal ha rett på de samme velferdstilbudene og offentlige ytelsene.

Kapittel 2: Aktører og medvirkning

Det foreligger flere større endringer i dette kapitlet sammenlignet med tidligere kapittel 2, blant annet bytte av tittel. Landsstyret mener dette kapitlet på en bedre måte beskriver og definerer hvilke ulike aktører som har ansvar for studentvelferden. Det forsøker på et overordnet nivå å beskrive hvordan dette ansvaret fordeles, og stiller krav til reell studentmedvirkning i alle saker som omhandler studentvelferden.

Tilbakemeldingene fra flere høringssvar har vært at kapitlet burde vise til hvem som har det mer konkrete ansvaret innenfor ulike områder. Landsstyret har vurdert at dette er mer hensiktsmessig å knytte direkte opp mot de ulike velferdstjenestene i underkapitlene.

Landsstyret har valgt å flytte SHoT-undersøkelsen og levekårsundersøkelsen inn i dette kapitlet.

Kapittel 3: Studentøkonomi

Målet med kapitlet er å sette klare rammer for hvordan NSO forventer at det offentlige sikrer studentene en bærekraftig studentøkonomi. Det er tatt utgangspunkt i setningen fra prinsippprogrammet, som begrunnelse for størrelsen på den totale studiestøtten: “Studiefinansieringen skal dekke en tilstrekkelig del av studentenes utgifter slik at betalt arbeid ikke går ut over utdanningskvaliteten”.

Landsstyret har derfor valgt å innstille på “minst 1,5G” i studiestøtte som et realistisk krav. Det er prematurt å gå inn for 2G, mens vi enda ikke har fått 1,5G. Med foreslått formulering vil det være mulig å ta kampen om 2G først etter vi har oppnådd 1,5G. Dette kan landsstyret beslutte i statsbudsjettprioriteringene. Flere supplerende støtteordninger blant annet for studenter i praksis og studenter med barn skal sikre at utdraget fra prinsippprogrammet blir en realitet.

Flere høringssvar har kommentert at det fremstår unaturlig at «begge foreldre skal ha samme tilgang til støtteordninger som mor.». Dette er fordi loven i dag gir «mor» noen særskilte rettigheter, og på juridisk grunnlag blir dette derfor riktig.

I tillegg er det et underkapittel om studentrabatter på kollektivtransport, hvor Landsstyret også har valgt å inkludere kortbanenettet. For mange studenter i distriktet er dette de reelle reisemulighetene.

Landsstyret innstiller på at studielånets renter skal følge basisrenta med fratrekk på 0,75. Til tross for at mange høringssvar har vært positive til at Lånekassens renter skal følge Norges banks styringsrente, har landsstyret vurdert det som mer hensiktsmessig å fortsatt ta utgangspunkt i basisrenta og heller øke kravet på fratrekk.

Det er tre dissenser i kapitel 3:

Dissens 1 i 3.1 Basisstøtte på linje 73:

Dissens fra Natalie Woldengen og Jakob Meyer Vevatne.

Endre fra: «*Studenter skal ha rett på basisstøtte til utdanning tilsvarende 480 studiepoeng og skal kunne havne inntil 60 studiepoeng bak ordinær studieprogresjon og fortsatt få utbetalt støtten.*»

Endre til: «*Studenter skal ha rett på basisstøtte til utdanning tilsvarende 480 studiepoeng og skal kunne havne inntil 90 studiepoeng bak ordinær studieprogresjon og fortsatt få utbetalt støtten.*»

Dissentakers begrunnelse:

Dissenstakerne mener det er viktig at NSO også står opp for de studentgruppene som er sårbare i uforutsette livssituasjoner eller er uvitende om sine rettigheter i høyere utdanning. For mange studenter kan det oppstå uforutsette livssituasjoner, hvor det kan være utfordrende ting som skjer i enkeltes liv. Dissenstakere mener det ikke skal være en personlig straff for at man som student blir forsinket i studieløpet. Årsakene for forsinkelse i studieløpet kan variere, men det bør være i samfunnets interesse at disse studentene gjennomfører sin utdanning.

Det er mange som studerer som ikke er kjent med støtte- og tilretteleggingsordninger som den enkelte student har krav på. For en del studenter som får en vanskelig start, velger feil studie eller av andre grunner har vanskeligheter med å bestå eksamen, vil de miste retten til å ta lån i lånekassen dersom man overstiger grensen for ikke-produserte studiepoeng på 60 poeng inntil studiepoengene er bestått. Derfor mener dissenstakere at studenter skal kunne fortsette å få studiestøtte inntil studenten er opptil 90 studiepoeng bak ordinær studieprogresjon.

Dissens 2 i 3.1 Basisstøtte på linje 82-85

Dissens fra Natalie Woldengen, Jakob Meyer Vevatne og Oscar dos Santos Hellberg-Kvalsvik

Endre fra: «*Skattepliktig personinntekt inntil 2 G skal ikke gi reduksjon i stipendandel for heltidsstudenter, som mottar studiestøtte i 7 måneder eller mer. For studenter som tar mindre enn 30 studiepoeng per semester, skal ikke skattepliktig inntekt inntil 2,5 G gi*

166 *reduksjon i stipendandel. Studenters formue skal ikke påvirke omgjøringen fra lån til*
167 *stipend.»*

168 Endre til: «Skattepliktig personinntekt inntil **2,5 G** skal ikke gi reduksjon i stipendandel for
169 *heltidsstudenter, som mottar studiestøtte i 7 måneder eller mer. For studenter som tar*
170 *mindre enn 30 studiepoeng per semester, skal ikke skattepliktig inntekt inntil **3 G** gi*
171 *reduksjon i stipendandel. Studenters formue skal ikke påvirke omgjøringen fra lån til*
172 *stipend.»*

173
174 Dissentakers begrunnelse:

175 *Dissenstakerne mener NSO bør heve sine krav til skattepliktig personinntekt, både for*
176 *heltidsstudenter og for studenter som tar mindre enn 30 studiepoeng per semester.*

177
178 *Dissenstakerne synes ikke det er rimelig at studenter skal bli straffet for å jobbe innenfor*
179 *rimelige grenser dersom de har mulighet og kapasitet til det. Flere studenter bruker helger*
180 *og ferier til arbeid for å kunne være fulltidsstudent i semestrene og arbeide minst mulig*
181 *resten av studieåret. Studenter i dag kommer fra ulike sosioøkonomiske bakgrunner, og*
182 *kan dermed ha andre utgiftsposter som man ikke tar innover seg, som økonomiske*
183 *begrensninger i familie og nære relasjoner, lån eller andre uforutsette større utgifter.*

184
185 *Dissenstakerne mener det er på høy tid at NSO går inn for å øke andelen på*
186 *inntektsgrensen før man mister deler av stipendet. I den dyrtiden vi lever i, har studenter,*
187 *som resten av befolkningen, behov for en større inntekt for å klare seg inntil studiestøtten*
188 *heves til et høyere nivå. Dissenstakerne mener det ikke er motstridig med å gå inn for en*
189 *høyere inntektsgrense samtidig som man vil beholde dagens studiestøtteordning på minst*
190 *1,5 G, da studiestøtten er en universell ordning. Politikk om frikortgrense er ikke videreført*
191 *fra den gjeldende plattformen til det nye forslaget til velferdspolitisk plattform. Dermed*
192 *mener dissensstakere at en høyere inntektsgrense er et bedre og mer treffende tiltak for*
193 *studentene i Norge i dag.*

194 195 196 **Dissens 3 i 3.4 Studentrabatter på linje 158**

197 Dissens fra Nora Marie Hager

198 Endre fra: «Studenter skal også ha minst 50 prosent rabatt på alle former for kollektiv
199 *transport, inkludert kortbanenettet.*»

Endre til: «*Studenter skal også ha minst 50 prosent rabatt på alle former for kollektiv transport.*»

Dissenstakers begrunnelse:

Dissenstaker ønsker å stryke «inkludert kortbanenettet». Dissenstaker mener det vil være dobbeltmoralisk av NSO å vedta slik politikk. NSO har et politisk dokument om klima og bærekraft, hvor vi setter strenge krav til institusjonene om flyreiser. Dissenstaker har forståelse for det politiske grunnlaget bak forslaget, men mener at flyreiser ikke er bærekraftig studentvelferd. Dissenstaker mener NSO ikke skal kreve rabatter som kan medføre en økning i antall flyreiser.

Kapittel 4: Bolig

Målet med kapittelet om bolig er å sette grunnmuren for NSO sin boligpolitikk. Prinsippprogrammet sier at “alle studenter skal ha et trygt, godt og rimelig sted å bo gjennom studieløpet”, en setning dette kapitlet bygger på. Kapitlet suppleres av politisk dokument om bolig.

Landsstyret har i kapitlet valgt å fokusere på bokvalitet og pris som sentrale faktorer for studentenes trivsel. Herunder gjelder styrkede rettigheter for leietaker samt bygging av flere studentboliger.

Under 4.2 studentboliger er det lagt inn et avsnitt om støtteordninger og subsidier til husholdninger og kommunale avgifter. Formuleringene er skrevet for å kunne omfatte ulike typer støtteordninger og kommunale avgifter, og vil blant annet omfatte både strømstøtteordninger og renovasjonsavgiften som har vært aktuelle saker i år. Forslaget har også som mål og adresse fremtidige utfordringer.

I 4.2.1 om bygging legges det opp til at studentsamskipnadene skal ha hovedansvaret for å bygge studentboliger. Flere høringssvar var positive til at kommersielle aktører kunne søke om tilskudd til å bygge studentboliger, men forslaget til plattformen åpner ikke for dette. Landsstyret mener at tilskuddet til bygging av studentboliger skal gå tilbake til studentene, som reduksjon i husleie.

Kapittel 5: Studenthelse

Målet med kapittelet er å sette en klar grunnmur for hva NSO forventer av helsetjenestene rettet mot studenter.

Kapittelet starter med en innledning om studenthelse, samt en kort ansvarsfordeling mellom aktørene.

Landsstyret har valgt å videreføre mye av politikken fra tidligere plattform. Vi beholder dessuten kapittelstrukturen med underkapitlene 'fysisk helse', 'psykisk helse', 'seksuell helse' og 'studenter og rus'.

Helsekapitlet omhandler primært de behandlende helsetjenestene. Mye av politikken som er ment til å forebygge uhelse er lagt til kapittel om studentliv. Dette er et valg landsstyret har tatt, på bakgrunn av innspill fra høringssvarene.

Det er en dissens i kapitel 5:

Dissens 4 i 5.1 Fysisk helse på linje 277

Dissens fra Nora Marie Hager

Tilleggsforslag på linje 277 etter «Studentsamkyspnadene skal ha mulighet til å tilby fastlegetjenester.»

«Tilbudet skal kunne betjenes av medisinstudenter sammen med minst en ansvarlig fast veileder/fastlege.»

Dissenstakers begrunnelse:

Tilleggsforslaget er formulert basert på en ordning som Studentinord. Ordningen er for studenter som trenger legehjelp, men som ikke har fastlege i Bodø.

Studentlegen er et samarbeid mellom Studentinord og Bodø kommune. Tilbudet består av fire medisinstudenter på sjetteåret fra universitetet i Tromsø, som skal jobbe med en fast veileder ved Havna Legesenter. Tilbudet dekker både norske og internasjonale studenter som oppholder seg i Bodø. Studentlegene er et tilbud som gjelder ved siden av fastlegeordningen. Det vil si at man ikke trenger å bytte fastlege. Prisene hos studentlegen følger vanlig takst for legekantor.

Dissenstaker mener at dette tilleggsforslaget er en fin løsning for studenter som mangler fastleger i studiekommunen, i tillegg til studenter som er i medisin studiet. Dissenstaker mener dette vil dekke et fint supplerende velferdstilbud.

Kapittel 6: Studentliv

Målet med kapittelet om studentliv er å belyse ulike sider av studentlivet, herunder frivillighet, kantinetilbud og tilbud til studenter med barn. Studentfrivillighet oppfattes her som et paraplybegrep som også dekker blant annet studentkultur og studentidrett. For tilrettelegging og økonomisk støtte gjelder de samme prinsippene for alle former for frivillighet. Landsstyret mener at studentidretten bør ha et eget underkapittel, fordi den har noen særegenheter ved seg som bør utdypes.

Det foreligger noen endringer i kapittel 6 studentliv sammenlignet med den gamle plattformen. Det er lagt til et underkapittel om studenter med barn. Politikken som omhandler andre ting enn økonomiske støtteordninger og stipender er flyttet hit. Det er endret en del på kapittelet siden det ble sendt ut på høring, og underkapittelet 'studentfrivillighet' er gjeninnført. Dette kom som resultat av høringssvarene.

Kapittel 7: Studentsamskipnader

Dette kapitlet samler NSOs politikk på studentsamskipnader og det helhetlige velferdstilbudet til studentene i Norge. Landsstyret foreslår at det skal inngås tettere samarbeid på tvers av studentsamskipnadene, og at digitale og administrative tjenester samordnes for å sikre en større helhet, og for å møte behovet til en studentmasse i endring.

I førsteutkast til plattform lå det inne et forslag om en ny enhetlig struktur av studentsamskipnadene i Norge. Denne har landsstyret etter respons fra høringssvar valgt å gå bort fra.

I kapittelet beskrives også styringen av studentsamskipnaden, samt krav til studentflertall og valg til styret i studentsamskipnaden. Det er også lagt inn krav om at studentsamskipnadene må følge offentlighetslovens innsynspraksis og at styret i studentdemokratiene skal få innsyn i lukkede saker som omhandler drift.

Innstilling

Velferdspolitisk plattform vedtas.

Velferdspolitisk plattform

1 Innledning

Lik rett, mulighet og tilgang til høyere utdanning er en grunnstein i det norske utdanningssystemet. Den enkelte skal derfor ikke møte begrensninger utover egne kvalifikasjoner, egnethet, ønsker og ambisjoner.

Studentvelferd omfatter rammene rundt studiene, herunder studenters økonomi, bosituasjon, helse og andre sosiale forhold. God studentvelferd er en forutsetning for like muligheter, et godt studiemiljø og at studenter kan lykkes i studiene.

Studenter er en sammensatt gruppe, med ulike bakgrunner, forutsetninger og behov, som endrer seg over tid. Derfor må velferdsordningene være tilpasset ulike behov. De skal være tilgjengelige for alle studenter. Alle tjenester og ytelser skal utvikles sammen med studentene.

Det overordnede ansvaret for borgernes velferdstilbud, også studentenes, ligger hos de offentlige myndighetene. Studenter skal ha tilgang på det offentlige velferdstilbudet, på lik linje med den øvrige befolkningen. Retten til offentlige ytelser og andre velferdsordninger skal ikke bortfalle fordi en er student, uavhengig av om en mottar studiestøtte.

2 Aktører og medvirkning

De offentlige myndighetenes ansvar er delt mellom stat, fylkeskommunene og kommunene. Andre særskilte aktører som har ansvar for studentvelferd, er utdanningsinstitusjonene, studentsamskipnadene og studentene selv. Sammen skal disse sikre et helhetlig og bærekraftig velferdstilbud som legger til rette for deltakelse, trivsel og like muligheter for alle studenter til å lykkes.

Utdanningsinstitusjonene har det overordnede juridiske ansvaret for å tilrettelegge for et godt studentmiljø og skal sørge for at de nødvendige velferdstjenestene er tilgjengelig for studentene. I hovedsak er det studentsamskipnadene som skal levere de supplerende velferdstjenestene for studenter. Til det skal utdanningsinstitusjonene tilby fristasjon.

For å sikre at ordninger og ytelser er tilpasset studentenes reelle behov, er det nødvendig med oppdatert kunnskap om studenters levekår, helse og trivsel. Det skal utføres undersøkelser med

jevne mellomrom. Studentenes helse- og trivselsundersøkelse (SHoT) skal gjennomføres annethvert år, og det skal gjennomføres en levекårsundersøkelse minst hvert femte år. Undersøkelsene skal finansieres av staten, og studentene skal involveres i prosessen.

Det er et viktig prinsipp at de som berøres av en sak skal kunne påvirke den. Studenter skal ha reell innflytelse i alle saker som påvirker studentvelferden. Offentlige myndigheter, studentsamskipnader og utdanningsinstitusjoner skal i saker som berører studenter, aktivt søke meninger fra studentene.

Studenter skal være direkte representert i alle organer ved utdanningsinstitusjoner og studentsamskipnader som behandler saker av betydning for studentene. Studentene skal selv velge sine egne representanter.

Det skal eksistere formelle fora for samarbeid mellom offentlige myndigheter og studentdemokratiene. Slike fora skal møtes jevnlig. Også utdanningsinstitusjonene, studentsamskipnadene og andre relevante aktører bør inngå i slike samarbeid. Kommunene skal utarbeide kommunale studentstrategier i samarbeid med studentene.

3 Studentøkonomi

Høyere utdanning fører til økt verdiskaping, et velfungerende demokrati og bidrar til sosial mobilitet. Videre øker samfunnsnyttens bredden i rekrutteringsgrunnlaget. Derfor er det de offentlige myndighetenes ansvar å sikre at alle har like muligheter til høyere utdanning.

Alle utdanningsstøtteordningene er statens ansvar og skal forvaltes av Statens lånekasse for utdanning (Lånekassen). Den sammenlagte utdanningsstøtten skal dekke en tilstrekkelig del av studentenes utgifter, slik at betalt arbeid ikke går ut over studiene. Utdanningsstøtteordningene skal øke i takt med levекostnadene i samfunnet og skal derfor knyttes til grunnbeløpet i folketrygden (G).

Utdanningsstøtteordningene skal for den enkelte søker, mottaker og tilbakebetaler, være enkle, forståelige og forutsigbare. Mest mulig skal være automatisert.

3.1 Basisstøtte

Grunnelementet i studiestøtteordningene er basisstøtten som alle som studerer har rett til. Studenter skal ha rett på basisstøtte til utdanning tilsvarende 480 studiepoeng og skal kunne havne inntil 60 studiepoeng bak ordinær studieprogresjon og fortsatt få utbetalt støtten. I tilfeller med avtalt tilrettelagt studieløp skal studenten kunne få utbetalt lån ved lengre forsinkelser. Basisstøtten gis som lån og stipend.

For å sikre at studenter har tid og kapasitet til å studere, skal basisstøtten være på minst 1,5 G og utbetales over 11 måneder. Studentene skal ha mulighet til å fordele stipendet jevnere, der deler

av storstipendet blir fordelt ut over resten av semesteret. Ved beståtte studiepoeng beholdes minst 40 prosent som stipend.

Skattepliktig personinntekt inntil 2 G skal ikke gi reduksjon i stipendandel for heltidsstudenter, som mottar studiestøtte i syv måneder eller mer. For studenter som tar mindre enn 30 studiepoeng per semester, skal ikke skattepliktig inntekt inntil 2,5 G gi reduksjon i stipendandel. Studenters formue skal ikke påvirke omgjøringen fra lån til stipend.

3.2 Særskilte støtteordninger

Flere studenter har behov for ytterligere støtte for at de skal ha samme mulighet til å kunne gjennomføre utdanningen som andre. Dette skal gjøres gjennom supplerende støtteordninger. Disse har man rett til på samme premisser som basisstøtten.

3.2.1 Studenter med barn

Studenter som har eller får barn i studietiden står i en særlig sårbar økonomisk situasjon. Studenter med barn skal ha rett på ytelser på til sammen minst 2,5 G. Ekstra støtte til studenter med barn skal ikke behovsprøves mot partners inntekt eller formue. Studenter med barn skal ha den samme retten til ytelser som andre foreldre, samt at studiestøtten under foreldrepermisjonen omgjøres til stipend. Det skal kun stilles krav til å ha vært i en utdanning, som gir rett til støtte fra Lånekassen, i tre måneder for å ha rett på foreldrestipendet. Ved behov skal det være anledning til å få forlenget foreldrestipend.

De som får barn som student eller etter endt utdanning, og som har begrenset eller ingen rett til foreldrepenger, skal ha rett på offentlig støtte som veier opp for mangelen på foreldrepenger. Begge foreldre skal ha samme tilgang til støtteordninger som mor.

3.2.2 Studenter i praksis

Praksisstudenter har ofte vanskeligere for å kunne påta seg deltidsjobb, fordi den sammenlagte arbeidsmengden blir uforholdsmessig stor. Studenter med seks uker eller mer obligatorisk praksis per studieår skal kunne søke om et ekstra lån fra Lånekassen, som tilpasses praksisomfanget og omgjøres til stipend ved fullført studie, for å kompensere for tapt arbeidsinntekt.

3.2.3 Sykdom og funksjonsnedsettelse

Andre årsaker som gjør det mer krevende eller umulig for studenter å på ta seg betalt arbeid, er sykdom eller funksjonsnedsettelser. Studenter som, på grunn av nedsatt funksjonsevne ikke kan jobbe ved siden av studiene, skal ha rett på studiestøtte på til sammen minst 2 G.

En skal ikke miste eller få redusert støtte selv om en mottar lønn for et verv eller praksis i forbindelse med studier, eller har frivillig ulønnet arbeid

Studenter skal ha rett på sykestipend fra Lånekassen. Dette skal også gjelde ved sykdom som kun delvis forhindrer studentene fra å ta del i utdanningen.

3.3 Renter og tilbakebetaling

Studielånet skal være rentefritt så lenge en mottar lån og stipend til fulltidsutdanning, og fram til innbetalingsfristen for første regning på studielånet. Det samme skal gjelde om en studerer fulltid og samtidig verken er forsinket med mer enn 90 studiepoeng eller har tatt mer enn 480 studiepoeng. Eller så lenge en mottar støtte til deltidsutdanning og ikke har lån fra tidligere.

Renten skal følge basisrenten med et fratrekk på 0,75 prosentpoeng. Det skal ikke legges til renters rente på basislånet. Det skal ikke være et rentepåslag for å dekke kostnadene av misligholdte lån og drift av Lånekassen. Ved oppjustering av renten skal det informeres med to måneders varsel, men om renten nedjusteres skal det skje umiddelbart.

Foruten at studielånet skal være ferdig nedbetalt innen en fyller 70 år, skal den enkelte kunne bestemme lengden på nedbetalingstiden. Det skal ikke kreves tilbakebetaling av studielån mens studenten mottar studiestøtte fra Lånekassen. Den enkelte skal ha rett til 36 betalingsutsettelse uten begrunnelse i løpet av tilbakebetalingsperioden. Ved behov skal det gis ytterligere betalingsutsettelse.

Nedbetaling av studielånet skal være inntektsavhengig og en skal ikke begynne å betale før en har fått en inntekt på minst 2 G. Studenter som påtar seg kompenserte heltidsverv skal få rentefritak på studielånet for den perioden de innehar vervet.

Så lenge studiestøtten gis som lån og vedtak om konvertering til stipend fattes året etter en sist mottok støtte, skal første termin legges til etter vedtak om omgjøring.

Personer med vedvarende lavinntekt eller varig uføre, skal ha mulighet til å få slettet deler av, eller hele studielånet. Både renter og avdrag. Ordningen må gjøre at terminbeløpet blir lavere, og ikke bare at nedbetalingstiden blir kortere. Etter 20 år med lavinntekt skal studielånet slettes.

3.4 Studentrabatter

Studenters begrensede økonomi gjør det vanskelig å ta del i viktige arenaer for dannelse og fysisk aktivitet. For å gjøre det enklere skal det eksistere gode studentrabatter på alle former for idrett, kunst og kulturliv.

Staten har ansvaret for at det innføres et nasjonalt månedskort som skal dekke alle former for bærekraftig kollektiv transport for studenter. Studenter skal også ha minst 50 prosent rabatt på alle former for kollektiv transport, inkludert kortbanenettet.

4 Bolig

Bokvalitet og leiepris har stor påvirkning på studentenes liv. Alle studenter skal derfor ha et trygt, godt og rimelig sted å bo gjennom studieløpet. Det er de offentlige myndighetenes overordnede ansvar å sørge for at det er nok boliger tilgjengelig for studenter.

4.1 Boligmarkedet

En forutsetning for et sunt boligmarked er at det er et bredt tilbud av utleieboliger. Loven som regulerer leie av bolig, skal sikre maktbalanse mellom leietaker og utleier.

4.1.1 Standard og kontroll

Det skal være lovfestet minstekrav til utleieboligers kvalitet og sikkerhet. For å sikre at loven overholdes, skal det finnes en enkel og tilgjengelig løsning hvor leietaker kan melde fra om mistanker om avvik og mangler. De offentlige myndighetene har også ansvar for at det gjennomføres jevnlig kontroll av utleieboliger. Ved utilstrekkelig kvalitet og sikkerhet, må boligen tas ut av markedet mens utleier utbedrer boligen. Under utbedring må utleier dekke eventuelle merkostnader for leietaker.

I tillegg skal det finnes en sertifiserings- eller merkeordning som skal være et kvalitetsstempel og bidra til å informere om hvilke utleieaktører som er seriøse.

De offentlige myndighetene har ansvar for at informasjon om rettigheter og plikter ved leieforhold skal være lett tilgjengelig for både utleiery og leietakere. Begge parter har ansvar for å ha kunnskap om egne rettigheter og plikter, og for utleier skal kunnskapen dokumenteres før man kan leie ut en bolig.

4.1.2 Depositum

Studenter skal ikke måtte være avhengig av andre for å kunne betale depositum. Det skal derfor være et øvre tak på depositumssummen tilsvarende to månedsleier, og eksistere alternativer som er tilsvarende eller mer gunstig for leietaker.

Depositum skal settes på en depositumskonto i leietakers navn. Leietaker skal ta imot rentene. Depositumskontoer skal ha høyere rente enn en brukskonto.

Lånekassen skal tilby en depositumsordning som gjør det mulig for førstegangsstudenter å låne beløpet som kreves til depositum ved leie av bolig, opptil et halvt år før studiestart. Rentene på lånet skal ikke løpe mens studenten studerer.

4.1.3 Tilstrekkelig tilbud av leieboliger

De offentlige myndighetene må sammen med boligutbyggerne sørge for at tilgangen til utleieboliger overgår etterspørselen, slik at useriøse aktører blir valgt bort.

Det er behov for flere langsiktige og profesjonelle aktører på det private leiemarkedet. For å oppnå dette, må det komme på plass et oversiktlig og forståelig regelverk for å sikre standardisering.

Utleie som næring skal ha mulighet til å avskrive sine driftsmidler i form av boligbygg, på samme måte som andre næringsdrivende.

Lovverket og boligpolitikken må legge bedre til rette for langsiktig utleie. Korttidsutleie må reguleres og være mindre lønnsomt enn langtidsutleie.

4.2 Studentbolig

Studentboliger er et viktig utdanningspolitisk virkemiddel som bidrar til å sikre like muligheter til utdanning, samtidig som de reduserer presset på og prisene i det private leiemarkedet.

Studentboligbygging er å regne som sosial boligbygging, med et tydelig formål om å sikre at studenter har et godt trygt og rimelig sted å bo i studietiden. For å bidra til lave leiepriser, har staten ansvar for å sikre tilstrekkelige statlige tilskuddsordninger.

Den nasjonale dekningsgraden av studentboliger skal være minst 20 prosent. I tillegg må det tas høyde for lokale forhold slik at tilbudet av studentboliger samsvarer med behovet.

Støtteordninger og subsidier som skal sikre husholdninger forutsigbare avgiftsnivåer i situasjoner med stor prisvariasjon, skal også gis til studentboliger. Hver boenhet skal regnes som en husholdning der støtteordninger og subsidier er rettet mot den enkelte husholdning. Disse ordningene har som formål å lette på leieprisene til studentene. Offentlige avgifter skal være på et rimelig nivå basert på faktisk eller forventet forbruk. En enkelt studenthybel skal ikke ha samme avgiftsnivå som en villa.

4.2.1 Bygging

Staten skal gi tilskudd til bygging av studentboliger. Det statlige tilskuddet skal utgjøre 49 prosent av de totale bygge- og tomtekostnadene. Tilskuddet skal sikre langsiktig tilgang på rimelige boliger uten profittformål. En øvre kostnadsramme skal reflektere reelle byggekostnader.

Studentsamskipnadene skal være hovedtilbyder av studentboliger. Dersom studentsamskipnaden ikke benytter alt av det tildelte tilskuddet, kan studentboligstiftelser og ideelle aktører søke på og få innvilget tilskuddet. Ytterligere ubrukt tilskudd skal gå til oppgradering av studentboliger.

Det skal være mulig å søke om økt kostnadsramme og tilskudd for boliger med behov for universell utforming og/eller andre funksjonelle tilpasninger av særlig viktighet.

Kommunene må bruke alle tilgjengelige virkemidler for å legge til rette for raskere og billigere bygging av flere studentboliger. Dette innebærer blant annet unntak fra fordyrende rekkefølgekrav som ikke er relevant og at byggesaksbehandlingen ikke overstiger ett år. Kommunen skal også regulere tomter til studentboligformål.

Offentlige myndigheter skal gi studentsamskipnadene forkjøpsrett til relevante tomter. Disse skal som hovedregel tilbys studentsamskipnadene gratis, til redusert pris eller som festetomt.

4.2.2 Tildeling

I tildelingen av studentboliger skal både nasjonale og internasjonale studenters behov ivaretas, og særlig sårbare grupper skal prioriteres. Utover det må tildelingskriteriene settes av studentsamskipnaden i dialog med studentene lokalt. Studentsamskipnadene skal ikke kreve depositum i sine studentboliger. Kommunen, utdanningsinstitusjonen og studentsamskipnaden skal sammen tilby en midlertidig bostedsgaranti til studenter i forbindelse med studiestart.

4.2.3 Beredskap

Som et beredskapstiltak skal det finnes tydelig og lett tilgjengelig informasjon om beredskapsplaner i hver studentbolig. Det skal også foreligge planer for bruk av tilfluktsrom, samt tiltak som gjør det mulig for studentene å organisere og opprettholde et beredskapslager.

5 Studenthelse

God studenthelse er når studenten har det bra, både fysisk, psykisk og sosialt, samt har mental kapasitet til å mestre studiehverdagen. Kommunene har ansvar for å tilby nødvendige helse- og omsorgstjenester til alle som oppholder seg i kommunen, også studenter. Helseforetakene har ansvar for spesialisthelsetjenester til studenter på lik linje med øvrig befolkning. I tillegg til det offentlige allmenne helsetilbudet skal det finnes et supplerende helsetilbud som er tilpasset og lett tilgjengelig for studenter. Dette stiller krav til at helsetjenester og rådgivere har kunnskap om regionale og kulturelle forskjeller, og at de er rigget for å møte dem.

5.1 Fysisk helse

For å sikre at studenter får et helhetlig og tilstrekkelig helsetilbud, må studenter kunne få fastlege på studiestedet innen kort tid. Studenter med særskilte behov skal prioriteres og gis adgang til fastlege på studiestedet, uten at dette medfører tap av fastlege på hjemstedet.

Studentsamskipnadene skal ha muligheten til å tilby fastlegetjenester. Disse skal primært være tilgjengelig for studenter. Dersom det er ledig kapasitet, kan ansatte ved utdanningsinstitusjonen og studentsamskipnaden benytte seg av tjenestene.

Studenter som flytter for å studere, skal ha rett til å få tilbake sin gamle fastlege om de flytter tilbake innen fem år, uavhengig av om de melder flytting.

Frem til vi har en universell tannhelsetjeneste skal studenter få 75 prosent rabatt på nødvendig tannbehandling. Studenter skal sikres minst 50 prosent rabatt på nødvendig syns- og øyehelserelatert utstyr og behandlinger.

Utdanning må anerkjennes som grunnlag for rett til ordningen med brukerstyrt personlig assistanse (BPA). Ordningen må innrettes slik at studenter, med nødvendig behov for praktisk bistand, får den støtten de trenger for å delta i og fullføre studiene. Studenter med rett på BPA,

skal kunne flytte over kommunegrenser for å studere uten å miste vedtaket sitt eller måtte søke på nytt i ny kommune.

5.2 Psykisk helse

Studenter skal ha rask og enkel tilgang til kurs, livssynsnøytrale og -spesifikke samtaletilbud, veilednings- og rådgivningstjenester, samt andre ressurser som gjør det enklere å mestre studiehverdagen. Tilbudene skal også være tilgjengelige for internasjonale studenter. Disse skal, så langt det lar seg gjøre, være digitalt tilgjengelig. Det er viktig at både studentsamskipnadene og utdanningsinstitusjonene har fokus på virkemidler og jobber aktivt med selvmordsforebyggende arbeid. Utdanningsinstitusjonene, studentsamskipnadene og det offentlige skal samkjøre sine samtale- og rådgivningstjenester.

5.3 Seksuell helse

For å gjøre det lettere for studenter å selv ta vare på egen helse, skal de ha tilgang på gratis sanitetsprodukter og selvtesting for kjønnssykdommer. Helsestasjonens tilbud skal være gratis for alle studenter. Studenter skal ha tilgang på tjenester innen seksuell og reproduktiv helse, samt rett på gratis prevensjon. Studenter skal ha god og enkel tilgang til gynekologtjenester og andre helsetjenester med oppdatert kunnskap på studentlivets særlige utfordringer.

5.4 Studenter og rus

For å skape et studentmiljø som er inkluderende og gir studenter de beste forutsetningene til å trives og lykkes, er det nødvendig å jobbe for å redusere negative effekter av rus. Dette løses primært gjennom forebyggende informasjonsarbeid. Det offentlige har ansvaret for at det er lett tilgjengelig informasjon og tilgang på behandling for rusproblematikk. Tilbudet skal være lavterskel, og anonymt for å unngå stigmatisering. Som en del av det skadereduserende arbeidet, skal studenter ha tilgang på gratis teststasjoner for rusmidler slik at de som bruker rusmidler ikke utsettes for unødvendig skade.

Personer som sliter med rus og avhengighetsproblematikk skal få hjelp, ikke straff.

6 Studentliv

Studenter er avhengig av et aktivt og levende studentmiljø i hverdagen. Derfor bidrar hele riggen rundt studenttilværelsen til et godt studentliv. Sammensetningen av tilgjengelige møteplasser, kantine med et godt mattilbud, idrettsanlegg og frivilligheten bidrar til engasjement i lokalsamfunn og styrker studentenes tilknytning til studiestedet sitt.

6.1 Studentfrivillighet og studentkultur

Studentfrivilligheten skal bidra til trygge og sosiale arenaer som skaper relasjoner og gir mestring, samt forebygger fysisk og psykisk uhelse. Studentfrivillighet skal være tilgjengelig for alle

studenter, og kostnadene for å delta skal være så lave som mulig. De som engasjerer seg i studentfrivilligheten skal så langt det lar seg gjøre, slippe å betale for dette. Det skal være enkelt å kunne opprette kulturtilbud for studenter, særlig musikkliv og teater drevet frivillig av studenter.

Studentfrivillighet omfatter aktiviteter, foreninger og møteplasser som drives frivillig av og for studentene, med studentforeninger som tilbyr faglige, sosiale, kulturelle og idrettslige aktiviteter. De offentlige myndighetene, utdanningsinstitusjoner og studentsamskipnader må bidra med økonomisk støtte til studentforeningene for å sikre at de kan opprettholde aktivitet. Studentene skal være representert i utvalg eller komiteer som behandler tildeling av midler.

Kommunene, utdanningsinstitusjonene og studentsamskipnadene skal legge til rette for studentfrivilligheten gjennom tilgang til egnende lokaler. Studentfrivilligheten skal ha tilgang til bygg og anlegg som eies eller drives av offentlige myndigheter når de står tomme. Der det er utdanningsinstitusjonene eller studentsamskipnadene som driver, skal studentorganisasjonene ha fortrinnsrett.

Frivillige studentorganisasjoner må også ha tilgang på gratis kurs og veiledning, samt tilgang til utstyr og systemer som gjør det enkelt å opprette, drive og delta i en studentorganisasjon. Studentfrivilligheten skal ha et tilgjengelig, kompetent og hjelpsomt støtteapparat i spørsmål som gjelder økonomi og organisering. De offentlige myndighetene, utdanningsinstitusjoner og studentsamskipnader skal lytte til og hensynta studentfrivilligheten i utforming av planer, strategier og lover. Kommunen og fylkeskommunen skal inkludere studentfrivilligheten i sine meldinger og handlingsplaner. Der det er hensiktsmessig skal studentfrivilligheten få unntak fra lover og forskrifter som gjør det økonomisk eller praktisk krevende å drive frivillig aktivitet.

Der det eksisterer et tilbud i regi av studentfrivilligheten, skal verken studentsamskipnad eller utdanningsinstitusjon opprette tilbud som kan oppleves konkurrerende. Dersom det vurderes som konkurrerende, skal studentdemokratiet informeres og gis anledning til å påvirke fortsettelse av tilbudet.

6.1.1 Studentidrett

Idrett og fysisk aktivitet fremmer god psykisk og fysisk helse og er med på å legge til rette for en god studietid, blant annet ved å skape sosiale og inkluderende møteplasser. Studentidretten må sees på som et naturlig steg fra barne- og ungdomsidretten inn i voksenidretten, og som en viktig del av norsk idrett. Studentidretten skal være et tilbud for alle studenter.

Studentidretten skal inkluderes i prosesser med hall-, og anleggsutvikling. Planer for campusutvikling skal ivareta behovet for idretts- og treningsarealer. Studentidrettslagene skal ha fortrinnsrett i idrettsanlegg som er finansiert og eid av studentsamskipnad og/eller utdanningsinstitusjon, og tilgang til kommunale idrettsanlegg på lik linje med andre idrettsforeninger. Studentsamskipnadene skal ikke tilby konkurrerende tilbud til den frivillige studentidretten, men kan i samråd med studentidrettslagene tilby supplerende tilbud dersom

studentene ønsker det. Hvis mulig burde det sees på løsninger hvor idrettslagene samarbeider med studentsamskipnaden om driften av organisert trening.

Studentsamskipnadene, utdanningsinstitusjoner, kommuner, idrettskretsene, -rådene, og -forbundene må aktivt støtte studentidrettslagene gjennom tilskudd, tilrettelegging og tilgang på utstyr og idretts- og treningsarealer, for å sikre høy kapasitet og lave kostnader for deltakelse, slik at studentidretten sikres som lavterskeltilbud.

6.2 Studenter med barn

Det må legges til rette for at studenter med barn skal kunne følge planlagt studieprogresjon. Det er kommunens overordnede ansvar å sikre barnehageplass til barn av studenter. Opptak til barnehager må være fleksible. I tillegg må studenter ha et tilbud om barnepass, også ved sykt barn. Studentbarnehagene skal være tilpasset studentenes behov, med fleksible åpningstider og særskilt kompetanse på studenthverdagen. Det er i samfunnets interesse at flere får barn som unge voksne, derfor er det myndighetenes ansvar å finansiere studentbarnehager og annen barnepass for studenter med barn.

Tilskuddet til studentbarnehager skal være det samme som til offentlige barnehager. Studentbarnehager i regi av studentsamskipnadene skal anses som ideelle. De skal ha gode driftsvilkår og unntas kravet om å være et selvstendig rettssubjekt. Der studentbarnehager ikke er tilgjengelige, skal studenter med barn ha rett på barnehageplasser til samme pris som de ville fått i nærmeste studentbarnehage.

Studenter skal ha rett til å beholde studentstatusen under foreldrepermisjon.

6.3 Kantinetilbud

Utdanningsinstitusjonene skal tilrettelegge for at studentene har tilgang til et rimelig og næringsrikt mattilbud på studiestedet, som er tilpasset allergener. Studentene skal selv kunne påvirke både tilbudet og prisen.

Leverandørene skal kontinuerlig jobbe med å holde kostnadene nede. I tillegg skal utdanningsinstitusjonene jevnlig undersøke om det er mulig å dekke studentenes behov og ønsker for mat på en rimeligere måte.

Kantinetilbudet i regi av studentsamskipnadene, som er på studiestedet og rettet mot studenter, skal være unntatt merverdiavgift.

7 Studentsamskipnader

Studentsamskipnadene skal sørge for et tilpasset, tilgjengelig og rimelig velferdstilbud som dekker studentenes behov. Relevante studentdemokrati og andre relevante studentorganisasjoner skal være med å definere det lokale behovet, samt utvikling og utforming av tilbudet.

Finansieringen av studentsamskipnadene skal bestå av langsiktig, forutsigbar og tilstrekkelig overføringer fra det offentlige, i tillegg til inntekter fra studentsamskipnadenes egen virksomhet og studentenes semesteravgift.

Finansieringen av studentsamskipnadene må gi best mulig studentvelferd for studentene i hele Norge. For å oppnå det må studentsamskipnadene samarbeide om, og samordne tjenester, administrative oppgaver og verktøy. Det skal finnes en enkel oversikt over velferdstilbud på studiesteder tilgjengelig for alle studenter.

Fleksible og nettbaserte studietilbud har ført til at mange studenter ikke bor i nærheten av sin utdanningsinstitusjon. For at disse studentene også skal ha et velferdstilbud, skal alle studenter kunne benytte seg av velferdstilbudene hos alle studentsamskipnader uavhengig av hvilken institusjon de studerer på.

Studentsamskipnadene skal ha anledning til å drive virksomhet rettet mot andre enn studenter. Dette forutsatt at det ikke går utover tilbudet til studentene, virksomheten er lønnsom og at all fortjeneste går tilbake til studentene.

For å sørge for kontinuerlig organisasjonsutvikling, samt legge til rette for innhenting av nødvendig kompetanse og erfaringer, skal øverste direktør i studentsamskipnadene ansettes på åremål. Semesteravgiften skal fastsettes av studentene ved den enkelte studentsamskipnaden og skal ikke kunne endres i løpet av studieåret. Kunnskapsdepartementet skal godkjenne endringer av semesteravgiften der studentdemokratiet som påvirker studentsamskipnaden ønsker det, også automatisk årlig KPI-justering.

For å sikre brukerstyring og at studentene får bestemme hvordan semesteravgiften skal benyttes, skal studentene velge egne representanter, samt ha flertall i styret til studentsamskipnaden. Alle vedtak i styret skal kunne fattes med simpelt flertall. Studentrepresentantene i samskipnadsstyret skal velges av det øverste organet i studentdemokratiet. Dersom flere utdanningsinstitusjoner er tilknyttet samme studentsamskipnad, kan studentdemokratiet delegere denne myndigheten til en egen valgforsamling. Valgforsamlingen som velger studentrepresentantene, skal kunne avsette studentrepresentantene, dersom tilliten ikke lenger er til stede.

En viktig forutsetning for studenters medvirkning i studentsamskipnadens drift er at de får tilstrekkelig saksinnsyn. Studentdemokratiene skal ha tilgang på styrepapirene og studentsamskipnadene må følge Offentlighetslovens innsynspraksis. I tillegg skal styret i studentdemokratiene tilknyttet den respektive studentsamskipnaden, få innsyn i lukkede saker som omhandler drift.

Detaljert beskrivelse av endringer i forslag til velferdspolitisk plattform

Dette vedlegget beskriver endringene som har blitt gjort i forslaget til ny velferdspolitisk plattform, sett utfra den gjeldende plattformen. Dokumentet er inndelt i fire deler:

1. En enkel oversikt over forslag til ny politikk
2. En enkel oversikt over politikk som er foreslått vesentlig endret eller tatt ut
3. Grundig gjennomgang av de vesentlige endringene
4. Kort gjennomgang av enkelte forslag fra hørings svarene som ikke er tatt inn i forslaget

Del 1 og 2 er til for å gi en enkel oversikt over de viktigste politiske endringene, og inneholder ikke bakgrunn eller begrunnelse. Det kommer frem i del 3, hvor endringene beskrives kapittel for kapittel. Politikk som er flyttet, vil heller ikke nevnes i del 1 eller 2, men trekkes fram i del 3. I del 4 gjennomgås *enkelte* av endringsforslag fra høringsinnspillene som *ikke* har blitt tatt med i det nye forslaget, med en kort begrunnelse.

Strukturelt har vi beholdt alle hovedkapitlene med noen endringer, men også lagt til ett nytt om Studentsamskipnader. Det har vært for å samle politikken om studentsamskipnader. I dag er all politikken om samskipnadene, som ikke omhandler temaene i de andre kapitlene, under kapitlet ansvar og styring. Også det som verken handler om ansvar eller styring.

Del 1: Forslag til ny politikk

I denne delen trekker vi kun fram punktene som er forslag til helt ny politikk. Politikk som er vedtatt i andre dokumenter, men ikke står i den gjeldende plattformen trekkes dermed ikke fram.

Det er ikke lagt til noe forslag til ny politikk som er verd å nevne her i kapittel 1, 2, eller 6.

Kapittel 3: Studentøkonomi

- Utdanningsstøtteordningene skal for den enkelte søker, mottaker og tilbakebetaler, være enkle, forståelige og forutsigbare. Mest mulig skal være automatisert.
- Renten på studielånet skal følge basisrenten, med et fratrekk på 0,75 prosentpoeng
- Fjerne renters rente på basislånet.
- Mottakere av studiestøtten skal ha muligheten til mindre justeringer i de månedlige utbetalingene, gjennom å justere på andelen av storstipendet kan bli fordelt ut over resten av semesteret.
- Basisstøtten skal gis som lån og stipend.
- Den enkelte skal kunne bestemme nedbetalingstiden på studielånet, så lenge lånet er ferdig nedbetalt når en er fylt 70 år.
- Nedbetaling av studielånet skal være inntektsavhengig.
- Så lenge studiestøtten gis som lån og vedtak om konvertering til stipend fattes året etter en sist mottok støtte, skal første termin legges til etter vedtak om omgjøring.
- Ekstra støtte til studenter med barn skal ikke behøvsprøves mot partners inntekt eller formue.
- Studenter med barn skal ha den samme retten til ytelser som andre foreldre.
- Studentrabatten på 50 prosent for kollektivtransport skal også gjelde for kortbanenettet.

Kapittel 4: Bolig

- Lånekassen skal tilby en depositumsordning som gjør det mulig for førstegangsstudenter å låne beløpet som kreves til depositum ved leie av bolig, opptil et halvt år før studiestart.
- Det skal finnes en sertifiserings- eller merkeordning som skal være et kvalitetsstempel som viser hvilke utleieaktører er seriøse.
- Studentboliger skal likestilles andre husholdninger, når det gjelder tilgang til støtteordninger og subsidier som skal sikre husholdninger forutsigbare avgiftsnivåer i situasjoner med stor prisvariasjon. Eksempelvis: strømstøtte.
- Offentlige avgifter skal være på et rimelig nivå basert på faktisk eller forventet forbruk. En enkelt studenthybel skal ikke ha samme avgiftsnivå som en villa. Eksempelvis: renovasjonsavgift.
- De offentlige myndighetene må sammen med boligutbyggerne sørge for at tilgangen til utleieboliger overgår etterspørselen, slik at useriøse aktører blir valgt bort.
- Det skal komme på plass et oversiktlig og forståelig regelverk for å sikre standardisering, for å oppnå flere langsiktige og profesjonelle aktører på det private leiemarkedet.

- Utleie som næring skal ha mulighet til å avskrive sine driftsmidler i form av boligbygg, på samme måte som andre næringsdrivende.

Kapittel 5: Helse

- Utdanning må anerkjennes som grunnlag for rett til ordningen med brukerstyrt personlig assistanse (BPA). Ordningen skal sikre studenter støtten de trenger for å delta i og fullføre studiene, og skal følge studenten om den flytter til annen kommune.
- Studenter skal ha tilgang til gynekologtjenester.
- Livssynsnøytrale- og spesifikke samtaletilbud
- Studentsamskipnadene skal jobbe aktivt med selvmordsforebygging
- Som en del av det skadereduserende arbeidet, skal studenter ha tilgang på gratis teststasjoner for rusmidler.
- Studenter som flytter for å studere, skal ha rett til å få tilbake sin gamle fastlege om de flytter tilbake innen 5 år, uavhengig av om de melder flytting.

Kapittel 7: Studentsamskipnader

- Foreslått at semesteravgiften kan KPI-justeres der studentene ønsker det.
- Styret i alle studentdemokratiene tilknyttet studentsamskipnaden skal ha innsyn i lukkede saker som omhandler drift.

Del 2: Politikk som ikke foreslås videreført eller er vesentlig endret

Her følger en enkel kapittelvis oversikt over politikk fra gjeldende plattform som ikke er foreslått at blir videreført eller er vesentlig endret. Her presenteres det etter hvor den aktuelle politikken står i den gjeldende plattformen.

Det er ikke foreslått å fjerne politikk som i dagens plattform nevnes i kapittel 1.

Kapittel 2: Ansvar og styring

- Det er foreslått å endre hyppigheten av SHoT fra «jevnlig» til «annethvert år».

Kapittel 3: Studentøkonomi

- Studenter ved private utdanningsinstitusjoner skal ha lik rett til å få lån og stipend fra Lånekassen som studenter ved offentlige utdanningsinstitusjoner.
- Rabatter er flyttet til dette kapitlet
- Nivået for støtten til studenter med nedsatt funksjonsevne er redusert fra 2,5 til 2 G.
- Det foreslås å endre tidligste tidspunkt for nedbetaling av studielånet fra «seks måneder etter endt utdanning» til når «en har fått en inntekt på minst 2 G».
- Ikke videreført at semesteravgiften ikke kan endres i løpet av studieåret.
- Politikk om støtte til utdanning i utlandet er ikke videreført, da dette er ivare tatt i internasjonal plattform.

Kapittel 4: Bolig

- Fjernet kravet om at leietaker må ha formell kompetanse for å leie boliger.
- Fra maks 3 til maks 2 måneders depositum
- Muligheter for å eie, inkludert BSU og krav til egenkapital, er foreslått fjernet.
- Styrking av husbanken er tatt ut
- Foreslått å fjerne ordlyden “ikke-kommersielle” under hvem som kan bygge studentboliger
- Ordlyden “førsteårsstudenter” er fjernet under tildelingskapittelet
- Foreslått å fjerne politikk om at normal levetid for boenhetene skal være 50 år
- Foreslått å fjerne politikk om at muligheten for å anskaffe sekundær bolig skal bli begrenset
- Foreslått å fjerne politikk på at alle studentboligene studentsamskipnadene bygger skal ha plussusstandard
- Foreslått å fjerne at 15% av alle nybygde boliger skal gå til førstegangskjøpere.

Kapittel 5: Helse

- Informasjon og veiledning rettet mot en helsefremmende livsstil foreslås tatt ut
- At det helsefremmende arbeidet skal baseres på relevant og oppdatert forskning på studenthelse er foreslått tatt ut.
- Formulering om nødvendig tannhelsetjeneste, syns- og øyehelserelatert utstyr og behandlinger er endret til å ikke lenger inneholde presiseringen om “offentlig rabattert” i forslaget.
- Det er foreslått å endre hvem som kan ha tilgang til fastlege gjennom studentsamskipnaden.
- Konkret politikk om helsepersonell med kompetanse om seksuell helse og kjønnsinkongruens er ikke videreført.
- Politikken om utdanningsinstitusjonens ansvar ved sykdom er foreslått ikke videreført.

Kapittel 6: Studentliv

- Politikk om tilrettelegging og permisjon for studenter med tunge verv er ikke videreført da dette er delvis ivaretatt i utdanningspolitisk plattform.

Kapittel 7: Samskipnader

- Spesifikk formulering om statlig ansvar for å sikre samskipnadenes økonomiske forutsigbarhet er redusert.
- Detaljert omtale av samskipnadenes rolle i alle velferdsområder (bolig, helse, kantine, kultur) er strammet inn og flyttet til andre kapitler.

Del 3: Gjennomgang av de vesentlige endringene

Kapittel 1: Innledning

Det er ikke foreslått ny eller å ta ut gjeldende politikk av vesentlig grad. Her er det primært gjort noen justeringer og flyttet et par ting fra andre kapitler hit.

Den andre setningen er ny. Her er målet å definere det eneste som vi anerkjenner at skal kunne være begrensende for studiemulighetene. Den enkeltes ønsker og ambisjoner anser vi at ikke trenger noe videre forklaring. Med kvalifikasjoner og egnethet sikter vi til opptakskravene, både de generelle (karakterer) og særskilte (fagkombinasjoner og skikkethet).

Videre har vi lagt inn en setning om at det er offentlige myndigheter som har det overordnede ansvaret for alles – også studenters – velferdstilbud. Og generalisert politikken om at det å være student, enten en mottar studiestøtte eller ikke, ikke skal være diskvalifiserende fra å motta andre ytelser og velferdsordninger. Framfor å spesifikt nevne noen konkrete situasjoner og ytelser, slik det er i dagens kapittel 5.4.

Kapittel 2: Aktører og medvirkning

Utover å flytte det meste som omhandler studentsamskipnadene til et eget kapittel, har landsstyret også her gjort en del for å redusere detaljnivået og gjøre dette mer overordnet. Det er ikke lenger en begrensende liste over hva offentlige aktører har ansvar for.

Avsnittene som omtaler undersøkelser i dagens kapittel 2.1 (levekår) og 2.3.1 (SHoT), er slått sammen til ett avsnitt. Og det er foreslått å endre hyppigheten av SHoT fra «jevnlig» til «annethvert år».

Vi har videre lagt til et punkt om at det skal eksistere et formelt fora for samarbeid mellom kommunen og studentene, hvor også utdanningsinstitusjonene og samskipnadene bør delta.

Kapittel 3: Studentøkonomi

Utover noen strukturelle endringer (kapittelinndeling) og noen justeringer i politikken, har vi ønsket å tenke nytt om flere elementer ved utdanningsstøtteordningene. Med store endringer er det ekstra viktig å tenke på helheten av endringene, slik at vi unngår politikk som enten er motstridende, gjensidig utelukkende eller på andre måter gjør det uklart hva vi mener.

Vi foreslår blant annet ny eller endret politikk på følgende:

- Utbetaling av basisstøtte
- Renter
- Tilbakebetaling

Utbetaling av basisstøtten

Det er foreslått at studiestøtten skal utbetales som lån og stipend, framfor bare som lån (slik det er i dag). Grunnen til det handler om kostnaden i den første tilbakebetalingsfasen.

Slik det er i dag betales støtten ut som lån og gjøres om i etterkant, når Lånekassen har fått kontrollert at alle vilkårene er møtt. Omgjøringen av støttebeløpet en mottok det siste kalenderåret vil ikke bli omgjort fra lån til stipend før halvveis ut i året. Samtidig starter rentene å gå fra dag en etter siste utbetaling og nedbetalingen noen måneder før. Lånekassen sender ut første faktura om lag 7 måneder etter siste utbetaling.

Dette har to negative utfall for studenten: beløpet en må betale er høyere de første månedene og en må betale ekstra renter. Med dagens studiestøtte og om en får omgjort hele 40 prosent av lånet til stipend, vil den ekstra rentekostnaden utgjøre om lag 1750 kroner.

I tillegg er det foreslått at den enkelte student selv skal ha mulighet til å fordele stipendet jevnere, der deler av storstipendet blir fordelt ut over resten av semesteret.

Særskilte støtteordninger

Her har vi gjort flere endringer. En del av politikken om studenter med barn er flyttet til kapittel 6. Det er gjort noen generaliseringer for at politikken skal stå seg bedre. Blant annet er det ikke nevnt særskilte støtteordninger ved navn. Det er for å unngå at det står henvisninger til ordninger som ikke finnes, slik det står i dagens plattform. Målet er at studentene skal ha tilstrekkelig med støtte. Hva støtten kalles er mindre viktig. Med tanke på gjennomgangen av utdanningsstøtteordningene kan det skje større endringer.

Når det gjelder støtteordninger for studenter med barn er det foreslått at begge foreldre skal ha samme tilgang til støtteordninger som mor. I dag er det kun mor som har tilgang til engangsstønad. I tillegg er det foreslått at den ekstra støtten ikke skal behøvsprøves mot partners

inntekt eller formue. I dag kan en risikere å at stipendiet blir omgjort til lån dersom partner har for høy inntekt/formue.

Studenter i praksis

Landsmøtet i 2025 vedtok resolusjonen «Økt støtte i praksis!». Landsstyret ønsker at det viktigste kravet fra resolusjonen, at studenter som over lengre perioder er i praksis skal kunne søke om et ekstra lån, tas inn i plattformen.

Sykdom og funksjonsnedsettelse

Den mest vesentlige endringen er forslaget om å redusere nivået for den totale støtten til studenter med nedsatt funksjonsevne fra 2,5 til 2 G. Dette er for å reflektere at dersom studiestøtten for studenter i dag hadde vært på minst 1,5 G, ville studenter med funksjonsnedsettelse fått tilsvarende 2 G i studiestøtte med dagens ordninger gjennom Lånekassen. Dette vil ikke utelukke muligheten for studenter med funksjonsnedsettelse til å motta andre offentlige ytelser. 2 G tilsvarer i studieåret 2025 - 2026 kr. 260 320 eller kr 23 665 dersom fordelt jevnt over 11 måneder.

Renter og tilbakebetaling

Rentene på studielånet begynner å løpe fra dagen etter siste utbetaling. Det ønsker vi at skal endres til at lånet ikke blir rentebærende før siste vedtak om omgjøring. I dag følger rentene basisrenten med et fratrekk på 0,15 poeng. Landsstyret foreslår at renten skal følge basisrenten, slik som i dag, men at fratrekket skal økes fra 0,15 prosentpoeng til 0,75. Det er det samme som renten for lån i Husbanken, som startlån. Studielånsrenten var også på tilsvarende nivå inntil 2016.

Flere høringsinstanser har ønsket at renten skal følge styringsrenten. Landsstyret har derimot valgt å ikke gå for det ettersom det ble gjort store endringer til ulike rentesatser i det offentlige hvor basisrenten er utgangspunktet. Det usannsynlig at det er mulig å oppnå at studielånsrenten vil følge styringsrenten.

Videre foreslås det at det ikke skal legges til renter på rentebeløp som ikke ble betalt inn (renters rente) på basislånet. I dag er det slik at det legges renter på ubetalte renter. Det gjelder i tre type tilfeller 1) perioden fra lånet blir gjort rentebærende til første terminforfall, 2) på ubetalte renter som ikke er betalt etter hvert forfall, og 3) i perioder med betalingsutsettelse.

Til slutt foreslår vi endringer i når ny rente begynner å gjelde. Forslaget er at det skal gis 2 måneders varsel før renten kan økes, mens dersom renten senkes, skal det gjelde umiddelbart.

I dag skjer tilbakebetaling etter annuitetsprinsippet, hvor selve lånebeløpet deles opp i like store deler som betales hver måned (avdrag). I tillegg kommer renter. Altså er avdraget i kronebeløp likt i starten og slutten. Selv om verdien av beløpet gradvis reduseres på grunn av inflasjon, mens ens egen inntekt stort sett øker.

I plattformen er det foreslått at nedbetaling av studielånet skal være inntektsavhengig og en ikke skal starte å betale på studielånet før ens årsinntekt har kommet opp i 2 G (tilsvarer 260 000 i dag).

Den siste endringen som foreslås er at så lenge studiestøtten utbetales som lån og vedtak om konvertering til stipend fattes året etter en sist mottok støtte, skal første termin legges til etter vedtak om omgjøring. Dette for å unngå at en må betale et høyere terminbeløp i starten.

Kapittel 4: Bolig

For det meste er den gjeldende politikken videreført, men omstrukturert. Mye politikk av det som angår ansvaret rundt bygging, er nå flyttet hit fra det gamle kapitlet Ansvar og styring. Det er også lagt inn noe ny politikk og fjernet underkapitlet «Muligheter til å eie».

Boligmarkedet

Her omtales alt som gjelder det private boligmarkedet, men også det som gjelder både de private og studentsamskipnadene.

Standard og kontroll

I underkapitlet Standard og kontroll beholdes hovedlinjene fra gjeldende plattform. Det er også foreslått å ta inn politikken vi siden 2023 har utviklet på sertifiserings- og merkeordning for seriøse utleieaktører. Kravet om kompetanse er videreført for utleiere, men er ikke lenger rettet mot leietakere.

Depositum

I delkapittelet om depositum har vi senket taket fra tre til to månedsleier for studenter. I tillegg har vi foreslått en ny depositumstordning gjennom lånekassen. Med dette forslaget ønsker vi å redusere behovet for privat økonomisk støtte.

Tilstrekkelig tilbud av leieboliger

Det viktigste enkelttiltaket for å redusere prisene i leiemarkedet og gjøre at useriøse aktører ikke får leid ut, er at det er nok tilgang til leieboliger. Derfor foreslår vi her en del ny politikk. Vi mener at det er behov for at tilgangen til utleieboliger overgår etterspørselen. Både myndighetene og boligutbyggerne har et ansvar for å sørge for dette. Det er fordi det offentlige må legge forholdene til rette, men også at utbyggerne ikke lar tomter stå ubrukte.

I tillegg foreslår vi å legge til ny politikk som skal gjøre det enklere og rimeligere å bygge:

- Regelverket skal være oversiktlig, forståelig og standardisert.
- Utleiere skal likestilles med andre næringsdrivende når det gjelder mulighet til å avskrive sine driftsmidler.

Videre foreslår vi å ta inn politikk om regulering av korttidsutleie. Vi har foreslått å fjerne at 15% av alle nybygde boliger skal gå til førstegangskjøpere, og underkapittelet 'regulering av eksisterende boliger' er fjernet, og dermed ordlyden om at det skal begrense muligheten for å anskaffe sekundærbolig.

Studentbolig

I kapittelet om studentboliger har vi beholdt det viktigste, men fjernet noe detaljert politikk på tekniske- og miljømessige krav. Etter innspill fra høringsrunden er det lagt inn et eget punkt om beredskap, samt lagt til politikk om offentlige avgifter (renovasjonsavgift) og støtteordninger og subsidier til husholdninger (strømstøtten). I tillegg er foreslått det å ta inn et punkt fra politisk dokument om bolig, om at studentsamskipnadene ikke skal ta depositum.

Når det gjelder strømstøtten og renovasjonsavgiften, er disse ikke nevnt eksplisitt. Det er for å gjøre at politikken står seg, også om det kommer nye støtteordninger/avgifter, hvor studentboliger rammes urimelig. Likevel er begge ivare tatt i formuleringene.

Politikken om tildeling av studentboliger er endret ettersom vi mener det primært bør besluttes lokalt, basert på lokale behov og forhold. Det er foreslått at formuleringen fra internasjonal plattform tas inn:

- I tildelingen av studentboliger skal både nasjonale og internasjonale studenters behov ivaretas, og særlig sårbare grupper skal prioriteres.

Muligheter til å eie

Landsstyret har valgt å ikke videreføre delkapittelet Muligheter til å eie av tre grunner:

- Det handler ikke om studenters velferd
- Det er ivaretatt i Politisk dokument om bolig
- Det var det flest høringssvar ønsket

Kapittel 5: Studenthelse

Foruten det som nevnes i del 2 er all tidligere politikk videreført. Forslaget tydeliggjør at studenter skal ha tilgang til de samme offentlige velferdsordningene som resten av befolkningen har. I tillegg til at vi ønsker et eget tilpasset, og offentlig finansiert studenthelse tilbud.

Det er flere større forslag til ny politikk. De viktigste omhandler fastlege, BPA og teststasjoner for rusmidler.

Fastlege

En av de viktigste endringene her er den nye politikken på retten til å få tilbake ens fastlege. Dette er nok en ordning som er lite kjent. I dag har alle som flytter fra en kommune og flytter tilbake innen 3 år har rett til å få tilbake sin gamle fastlege. Landsstyret ønsker at studenter skal ha rett til å få tilbake sin tidligere fastlege om de kommer tilbake innen 5 år og at de ikke må melde flytting for å ha rett til det. Dersom vi skulle få gjennomslag for å endre ordningen slik, vil det være mindre å tape for den enkelte å bytte fastlege.

Det er også foreslått andre endringer i plattformen om fastlege. Det ene er å justere hvem fastlegetjenestene til studentsamskipnadene skal kunne være åpne for. I dag mener vi at det kun skal gjelde «studenter som har betalt semesteravgift til den aktuelle samskipnaden». Dette er endret til at studenter skal være den «primære» gruppen, men hvor også ansatte ved utdanningsinstitusjonen og studentsamskipnaden skal ha tilgang dersom det er ledig kapasitet.

Det handler om å sikre at tjenestene er selvfinansierende og ikke sette studentsamskipnadene i en situasjon hvor de må finansiere ubrukt kapasitet.

BPA

I dag er ordningen med brukerstyrt personlig assistanse (BPA) ikke god nok for å ivareta like muligheter til utdanning. Det forsøker vi å ivareta ved å kreve at utdanning må anerkjennes som grunnlag for rett til BPA og at ordningen må sikre studenter støtten de trenger for å delta i og fullføre studiene, samt at den skal følge studenten om den flytter til annen kommune.

Gratis teststasjoner for rusmidler

Det er ikke ønskelig å legge til rette for økt rusmiddelbruk. Målet er å sikre at de som uansett vil innta rusmidler, kan gjøre det på en trygg måte og redusere skadeomfanget av den bruken som allerede er. Samt at vi tar stilling til at personer som sliter med rus og avhengighetsproblematikk skal få hjelp, ikke straff.

Ut over dette er det gjort mindre endringer og justeringer.

Kapittel 6: Studentliv

Det er ikke noe særlig meningsbærende endringer i dette kapitlet, her er det primært en omstrukturering og omskriving for å hindre unødvendige gjentakelser. På bakgrunn av innspillene fra høringen, er forslaget mer likt gjeldende plattform enn utkastet.

Delen om studenter med barn er beholdt, men forenklet og styrket. Vi tydeliggjør behovet for fleksible barnehage opptak og barnepass som gjør det mulig å følge normal studieprogresjon, samt at studentbarnehager er et offentlig ansvar og skal finansieres som andre ideelle barnehager.

Delkapitlet om tilrettelegging og permisjon for studenter med tunge verv fjernes, på bakgrunn av at deler av politikken overlapper med utdanningspolitisk plattform (se 7.4 Studentdemokrati). Den politikken som ikke ivaretas, blir tatt med som innspill i revideringsarbeidet til utdanningspolitisk plattform neste år.

Til slutt har vi lagt inn et avsnitt om kantinetilbud. Dette tydeliggjør krav om rimelige og sunne mattilbud, studentpåvirkning på pris og innhold, samt fritak for merverdiavgift på samskipnadens kantiner.

Kapittel 7: Studentsamskipnader

Store deler av vår politikk om studentsamskipnader handler om tema som plattformen tar for seg spesifikt, som bolig og helse. Det skal fremdeles stå under kapitlene som omhandler de aktuelle temaene. Samtidig har vi en del annen politikk som ikke har noe naturlig «hjem». Dette ligger i dagens plattform under kapittel 2 Ansvar og styring, selv det som ikke omhandler ansvar eller styring. Det er derfor opprettet et nytt kapittel 7.

Landsstyret anerkjenner at flesteparten av høringssvarene stiller seg negative til forslaget om en nasjonal studentsamskipnad, og foreslår dermed ikke dette. Landsstyret ønsker fremdeles at studentsamskipnadene skal samarbeide i større grad fremover, og har lagt til at de skal samordne tjenester.

Del 4: Innspill fra hørings svar som ikke er tatt med

Alle hørings svarene har blitt gjennomgått og diskutert i flere runder, både i velferds- og likestillingspolitisk komite, og i arbeidsutvalget. Mange av de sentrale innspillene har blitt tatt inn i plattformen, men det er også noen punkter som ikke er foreslått å ta inn, av ulike grunner. Under gis en kort begrunnelse for hvorfor enkelte punkter ikke har blitt foreslått inn i plattformen. Legg merke til at det ikke listes opp politikk hvor hørings svarene var uenige.

Følgende høringsinnspill er ikke blitt tatt med:

Kapittel 1: Innledning

- Det er valgt å ikke redegjøre for plattformen og dens funksjon, da dette ikke er noe vi har gjort gjennomgående i andre politiske plattformer, eller politiske dokumenter i NSO sitt dokument hierarki.
- Mange høringsinnspill ønsket at plattformen skulle redegjøre for definisjonen av studentvelferd. Arbeidsutvalget ser det ikke som hensiktsmessig, da ingen av de andre plattformene definerer sine fagområder, i tillegg til at en definisjon av studentvelferd, kan oppleves som begrensende for arbeidsutvalget sitt arbeidsområde.

Kapittel 2: Ansvar og styring

- Mange høringsinnspill ønsket at dette kapitlet skulle si noe mer om ansvaret til hver enkelt aktør. Det er ivaretatt ved å tydeliggjøre ansvarlig aktør gjennomgående der det er hensiktsmessig.
- Det er valgt å ikke spesifisere hvilket nivå studentene skal inkluderes på, for eksempel med tanke på samarbeid opp mot kommunen. Dette bør studentene lokalt/regionalt ta en vurdering på.

Kapittel 3: Studentøkonomi

- Som et resultat av opprydding og sortering er det valgt å flytte gratisprinsippet ut av velferdspolitisk plattform, da prinsippet er ivaretatt i internasjonal- og utdanningspolitisk plattform, i tillegg til en nylig vedtatt resolusjon om gratisprinsippet.
- Ekstrastipend for å fullføre på normert tid tas ikke med, på bakgrunn av at det kun styrker de som fra før av har forutsetningene for å gjennomføre raskt.
- Det er ikke foreslått 12 måneders studiestøtte. Dette fordi det kan bidra til å snu fokus fra nivå til lengde, når vi opplever nivå fortsatt er det viktigste.

- Samtlige høringssvar som ønsket noe på støtte til studenter i utlandet har vi valgt å utelate, da det uansett ville vært å foreslå enten noe som sier det samme som, eller motstrider internasjonal plattform. All politikk på støtte til internasjonale studenter står i internasjonal plattform.
- Det er gått bort fra aldersgrense når det gjelder studentrabatt, fordi det oppleves som aldersdiskriminerende.
- Det er ikke foreslått å øke kravet om studiestøtte til 2G, sett i lys av at vi enda ikke har oppnådd 1,5G. Formuleringen “minst 1,5G” i velferdspolitisk plattform gir handlingsrom til landsstyret som skal vedta NSOs statsbudsjettkrav til å på et senere tidspunkt endre kravet.
- Det er heller ikke foreslått å øke kravet til inntektsgrense da det er en større dissonans med budskapet om at betalt arbeid går ut over studiene.
- På bakgrunn av en nyere undersøkelse om studentenes forståelse av incentivordninger er det valgt å gå bort fra 20% ytterligere omgjøring av lån til stipend.
- Det foreslås å ikke ta utgangspunkt i rentene fra Norges Bank, men heller Basisrenten med fratrekk. Dette fordi det er usannsynlig å få gjennomslag for Norges Banks rente.
- Formuleringen “...som mor” er beholdt selv om mange høringssvar var svært skeptiske til dette. Grunnlaget for at vi ønsker å beholde denne formuleringen handler om det juridiske grunnlaget for støtteordninger til foresatte.
- Det er ikke tilføyd ny politikk på pensjonspoengsopptjening. Dette er fordi dette har vært utredet flere ganger tidligere og alltid med konklusjonen at det ikke skal gjøres. Enda mindre aktuelt ble det da ordningen med pensjon fra første krone ble innført.

Kapittel 4: Bolig

- Tilskudd til private kommersielle aktører tas ikke med, da private kommersielle, til forskjell fra ideelle, kan ta ut utbytte som ikke kommer studentene til gode.
- Boliggaranti for internasjonale studenter er ikke tatt med, fordi det hører mer hjemme i internasjonal plattform hvor man i fjor vedtok en lignende formulering.
- BSU er foreslått tatt ut, fordi det er vanskelig å argumentere med at studenter må ha mer i studiestøtte - samtidig som vi kan spare til bolig.
- På bakgrunn av høringssvar er det gått bort fra å si noe om ubrukte boliger.
- På bakgrunn av høringssvar er det gått bort fra “leie-til-eie” og tredje boligsektor. Også fordi dette er ivaretatt i politisk dokument om bolig.

Kapittel 5: Helse

- Det har blitt foreslått å spesifisere studentpresteordningen, noe arbeidsutvalget mener er ivaretatt i en mer dekkende formulering. Her foreslås heller en åpnere og mer inkluderende tekst om “livssynsnøytrale- og spesifikke samtaletilbud”.

Kapittel 6: Studentliv

- En del svært konkrete innspill om idrett og kultur er utelat av hensyn til nivået i dokumentet, men ivaretatt implisitt.
- Forslag om ytterligere spesifikasjoner rundt barnehage tilbudet passer bedre inn i et annet dokument.

Kapittel 7: Studentsamskipnader

- Det er ikke foreslått én digital studentsamskipnad, men heller fokusert på samarbeid og samordning mellom studentsamskipnadene.
- Selv om noen høringssvar stilte seg positive til forslaget om en nasjonal studentsamskipnad, erkjenner arbeidsutvalget at dette bør heller være en lengre prosess om hvordan dimensjoneringen av velferdstilbudet bør være i møte med fremtidens utfordringer.
- Noen høringssvar etterlyser at plattformen spesifikt skal nevne velferdsting. Forslaget til plattform tar ikke inn begrepet «velferdsting», men på linje 442-445 står det at studentdemokratiene tilknyttet en samskipnad kan velge å delegere valg av studentrepresentanter til en egen valgforsamling.